

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

28. maj 2024

Besvarelse af spørgsmål 251 alm. del. stillet af udvalget den 30. april 2024 efter ønske fra Hans Andersen (V).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Vil ministeren over for den parlamentariske arbejdsgruppe under Erhvervsudvalget redegøre for, om der er tale om dobbeltregulering ift. regulering af regulatorisk forfald af kapitalinstrumenter, når området både reguleres i CRR med en gradvis udfasning af instrumenterne i kapitalgrundlaget, før instrumenterne reelt forfalder, og når der i Finanstilsynets solvensvejledning samtidig stilles krav om, at institutter skal afsætte nok ekstra kapital til at neutralisere effekten af det kommende års regulatoriske forfald af kapitalgrundlagsinstrumenter, hvilket betyder at man fremskynder den lovfastede gradvise udfasning af instrumenterne i kapitalgrundlaget med et år?

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Finanstilsynet, som har oplyst følgende:

”Det lægges til grund, at spørgsmålet vedrører kreditinstitutters supplerende kapitalinstrumenter (såkaldt Tier 2 kapital). Supplerende kapitalinstrumenter har en forfaldsdato, og kreditinstitutter, der anvender supplerende kapital som regulatorisk kapital, er derfor afhængige af at kunne refinansiere instrumenterne, når de udløber. Det følger af kapitalkravsreguleringen (CRR), at kreditinstitutternes mulighed for at indregne supplerende kapitalinstrumenter til opfyldelse af deres regulatoriske kapitalkrav nedvægtes lineært fem år før instrumentets forfald, sådan at fx 80 pct. kan indregnes fire år før forfald etc.

CRR indebærer lovgivningsmæssigt bindende minimumskrav for institutterne, hvor brud på disse krav kan føre til, at instituttet må afvikles relativt hurtigt. Kapitalkravsdirektivet (CRD), stiller herudover krav om et tilstrækkeligt kapitalgrundlag, der i supplement til kravene i CRR også skal dække øvrige risici.

Hvis et institut vurderer, at en refinansiering ved regulatorisk forfald ikke er mulig, og instituttets dækning af kapitalkrav er afhængig heraf, er situationen så alvorlig, at indgriben er nødvendig så tidligt som muligt, så en

afvikling af instituttet om muligt kan undgås. Vejledning om tilstrækkeligt kapitalgrundlag (solvensvejledningen) tilsiger derfor, at institutterne reserverer kapital til at dække regulatorisk forfald, der sker inden for det kommende år. Dermed bliver det tydeligt for instituttet, at der er behov for tidligt at iværksætte tiltag, der understøtter instituttets fortsatte solvens.

Hvis det omvendt vurderes, at instituttet ikke vil have udfordringer med at tiltrække investorer til ny kapital, og refinansieringsrisikoen derfor ikke vurderes at være til stede, forventes eller kræves der ikke en reservation.

I praksis refinansierer institutterne de pågældende kapitalinstrumenter, inden det regulatoriske forfald, dvs. konkret inden nedvægtningen starter, og investorerne har også forventning herom. Hvis et institut ikke indfrier kapitalinstrumenter ved regulatorisk forfald, vil det i markedet blive opfattet som et dårligt signal, og instituttet kan blive stigmatiseret og fremover have svært ved at udstede nye kapitalinstrumenter.

I år har institutterne i praksis ikke haft udfordringer med at refinansiere kapitalinstrumenterne, og institutter har derfor typisk ikke skulle reservere kapital til dækning af regulatorisk forfald. Det skyldes, at markedet for kapitaludstedelser har været tilgængeligt og likvidt, hvilket har været tilfældet de seneste mange år. Men under den finansielle krise blev mulighederne for udstedelse af kapitalinstrumenter væsentligt indsnævret, og mange institutter kunne ikke refinansiere kapital med regulatorisk forfald.

Der er således ikke tale om dobbeltregulering, men en reservation i tilfælde af refinansieringsudfordringer.”

Med venlig hilsen

Morten Bødskov